

[Grathwohl.]

skatter, men da dette Forslag jo er vedtaget af dette høje Ting ved tredje Behandling, kan man kun betragte det som en Formalitet, at Forslaget er fremsat i dette Ting, men naturligvis — det erkender jeg — en nødvendig Formalitet.

Det konservative Folkeparti er, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Duborg fremhævede, altid villigt til at gaa ind i en Forhandling om Grundværdistigningsskyld, saafremt Værdistigningen er konstateret ved et Salg. Dette at lade Grundene underkaste en problematisk Vurdering og give det offentlige Ret til at paalægge Grundene en Prioritet efter dette Skøn, som kan blive meget vilkaarligt, en Forrentning af 4 pCt. af den udfundne Værdistigning, det vil sige, at Ejeren maa afgive en Prioritet, hvilket vil forringe hans Ejendoms Værdi og maaske ogsaa virke fordyrende enten paa Lejen eller paa de Produkter, som avles paa Jorden. Derfor kan vi ikke gaa med til dette georgestiske Princip, som i Grunden er Drivfjederen i dette Forslag, og jeg mener i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Duborg, som tror, at en saadan Lov vil dæmme noget op for de Krav, der fra andre Sider stadig rejses om Jordens Overgang til offentligt Eje, at det kun vil betyde en ringe Hindring i den Retning. Tværtimod er det en langsomt glidende Bane at komme ind paa, det er, som jeg maaske lidt populært kan sige, at give en vis Mand den lille Finger.

Da Forslaget jo kun har foreligget her i ganske kort Tid, og da det, som jeg har nævnt, er en Kendsgerning, at det bliver vedtaget af dette høje Ting, skal jeg ikke komme ind paa Enkeltheder og paa de Principper, som ligger til Grund for vor Modstand imod det, men skal kun anbefale mine Meningssæller at stemme imod det.

Jørgen Jørgensen: Det kan ikke nægtes, at det Forslag, der her foreligger, er betydeligt ringere end det, som i sin Tid blev forelagt her, og som — som allerede nævnt en Gang i Dag — gik ud paa, at $\frac{3}{4}$ af den Værdistigning, der fremkom, skulde inddrages, idet den skulde forrentes med $4\frac{1}{2}$ pCt., men vi har jo hele Tiden paa disse Omraader taget de Fremskridt, der i Øjeblikket var til at opnaa, og det er efter min Mening en vigtig Ting ved Forslaget her, at man nu har faaet Grundstigningsskylden gennemført overalt. Det var bl. a. Svagheden i Loven af 1926, at det var forskelligt fra Kommune til Kommune, og at man, naar man omsatte disse Grunde, naar man købte Ejendomme, hvor

der kunde komme Værdistigning, ikke altid fra Køberens Side var opmærksom paa, at en saadan Værdistigningsskat kunde ventes. I det Øjeblik, der, som ved Forslaget her, gennemføres en generel Ordning, vil Grundskylden i høj Grad komme til at virke efter sin Hensigt. Med de Fradragsbestemmelser, der er givet, vil Grundstigningsskylden kun komme til at virke paa de Steder, hvor en virkelig betydelig Stigning finder Sted, og det er naturligvis det vigtigste. Den almindelige Stigning, der kan fremkomme f. Eks. paa Landbrugsjord, vil jo efter dette Forslag ikke kunne ventes at blive ramt.

Jeg anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse som Udtryk for, hvad der i dette Øjeblik er opnaeligt, og jeg fremhæver, at hermed bliver et Princip gennemført, som vi fra vor Side altid har støttet, og dette Princip i Lovforslaget lægger jeg Hovedvægten paa. Jeg tror ogsaa, det efterhaanden, naar Loven bliver ført ud i det praktiske Liv, vil vise sig, at Befolkningen vil være indforstaaet med, at der her er skabt et Grundlag for en Ordning, som Samfundet kan være vel tjent med.

Jeg kan anbefale Lovforslaget til villig Behandling.

Oluf Pedersen: Naar man tager i Betragtning, at Grundskylden var et af de store Punkter paa den nuværende Regerings Program, et af de Punkter, som man fra mange Sider ventede der skulde blive noget ud af, saa maa jeg jo sige, at det, der her ved Regeringens Arbejde er naaet, i Forbindelse med, hvad der paa et andet Omraade blev gennemført i Gaar — jeg tænker paa Loven om Ejendomsskatternes Nedsættelse —, er noget meget lidet betydningsfuldt.

Nu er Sagen naturligvis den, at Regeringen har store Vanskeligheder paa dette Omraade, fordi den skal prøve paa at lovgive sammen med Modstandere af Grundskyld, og naar Modstandere og Tilhængere af en Tanke skal lave et Kompromis, er det jo ganske naturligt, at saa kommer der ikke meget ud af det. Jeg tror ikke, det er den Vej, man skal gaa, naar man vil naa til politiske Reforme. Det naturlige er, at man hæver sit Standpunkt og søger Tilslutning til dette Standpunkt, og naar man saa opnaar den fornødne Tilslutning, gennemfører man det. Hvis man derimod, inden man kan opnaa denne Tilslutning, laver Kompromisser, vil disse kunne blive til Skade for det fremtidige Arbejde.

Da Regeringen oprindeligt foreslog at